

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

*Polskie cztery pory roku w Charkowie.
Spotkania z polską kulturą, językiem
i historią*

V. N. KARAZIN KHARKIV
NATIONAL UNIVERSITY

„Polskie4PoryRoku”

Toruń – Charków 2022 roku

Projekt finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach programu
Promocja Języka Polskiego (umowa nr BJP/PJP/2021/1/00011/U)
Patronat nad projektem sprawuje Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Charkowie.

Konsulat Generalny
Rzeczypospolitej Polskiej
w Charkowie

NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ

PROGRAM
PROMOCJA
JĘZYKA POLSKIEGO

Polskie cztery pory roku w Charkowie. Spotkania z polską kulturą, językiem i historią

Koordinator projektu ze strony UMK:
dr hab. Małgorzata Gębka-Wolak, prof. UMK

Koordinator projektu ze strony Charkowskiego Uniwersytetu
Narodowego: doc dr Zofia Butko

Opis projektu przed wybuchem wojny

Działania projektowe będą realizowane w ciągu 1 roku w 4 etapach powiązanych z tytułowymi 4 porami roku. Są to:

1. **„Wiosenny jarmark sztuk”** – przeprowadzenie 3 konkursów: 1) krasomówczego „Mozaika literacka” (interpretacja głosowa utworów polskich poetów lub prozaików), 2) plastycznego „W kontakcie” (przygotowanie pracy plastycznej pokazującej związki polsko-ukraińskie), 3) literackiego „Pomniki mówią” (opracowanie pracy pisemnej nawiązującej do wybranych pomników zlokalizowanych w Toruniu lub regionie). Ogłoszenie konkursów nastąpi w kwietniu podczas spotkania online z udziałem przedstawicieli wszystkich grup docelowych. Przygotowane zostaną także nagrania 5 wykładów tematycznie związanych z konkursami (nt. polskich noblistów z dziedziny literatury, polskiego romantyzmu, polskiej sztuki współczesnej, współczesnego polskiego społeczeństwa, prezentujący toruńskie pomniki). Nagrania zostaną umieszczone na kanale YouTube i będą stanowiły repozytorium wiedzy dla nauczycieli, uczniów i studentów.

2. **„Lato z Kopernikiem”** – udział studentów z partnerskiej uczelni w szkole letniej języka i kultury polskiej w Toruniu; realizacja projektu lektorsko-studenckiego „Miasto i jego mieszkańcy”, mającego na celu przygotowanie materiałów dydaktycznych do nauki języka polskiego; przeprowadzenie seminarium naukowego z udziałem badaczy polskich i ukraińskich (hybrydowo), we współpracy z pracownią Słownika polszczyzny XVI wieku w Toruniu; przeprowadzenie serii szkoleń online „Humanisci w świecie ICT” (4 grupy po 8-10 osób).

3. **„Jesienne zbiory”** – nagranie 3 wykładów nt. języka utrwalonego w nazwach miejskich (w nawiązaniu do materiału „Miasto i jego mieszkańcy”) oraz zmian we współczesnej polszczyźnie (ortografia, gramatyka, pragmatyka – zachowania grzecznościowe); podsumowanie „Lata z Kopernikiem” w formie spotkania online w grupach studentów, pracowników, nauczycieli; rozstrzygnięcie wiosennych konkursów, dyskusja nt. wykładów towarzyszących.

4. „**Zimowa spiżarnia**” – publikacja skryptu do njpjo na podstawie projektu studencko-lektorskiego oraz monografii naukowej; warsztaty językowe, z polskiej kultury współczesnej i metodyczne dla studentów filologii polsko-ukraińskiej (hybrydowo).

Rezultaty projektu będą miały charakter zarówno materialny, w postaci konkretnych pomocy dydaktycznych oraz opracowań naukowych, jak i niematerialny – w postaci przekazanej wiedzy o polskiej kulturze, literaturze i historii, kształconych umiejętnościach językowych i dydaktycznych oraz wzmocnienia kontaktów i budowania pozytywnego wizerunku Polski w świecie.

24 lutego 2022 roku Federacja Rosyjska rozpoczęła inwazję zbrojną na terenie Ukrainy. Rozpoczęcie działań wojennych uniemożliwiło zrealizowanie zaplanowanych działań popularyzujących wiedzę o polskiej kulturze, historii i języku.

Zespół projektowy wyraził chęć kontynuowania realizacji projektu w zmienionym zakresie.

Informacja o projekcie:

https://polskie4poryroku.umk.pl/pages/main_page/

Opis projektu po zmianie

Celem projektu jest promowanie języka polskiego oraz wiedzy o polskiej kulturze i historii w środowisku ukraińskojęzycznym. Działania projektowe będą realizowane w partnerstwie z Uniwersytetem Karazina w ciągu 1 roku w 4 etapach częściowo powiązanych z tytułowymi 4 porami roku. Są to:

1) „Dziennik czasów wojny” – zebranie wypowiedzi studentów filologii polsko-ukraińskiej, dokumentujących doświadczenia studentów i ich rodzin związane z wybuchem wojny w Ukrainie, w tym z ewakuacją do Polski. Teksty będą stanowiły dokumentację osobistych przeżyć studentów, emocji związanych z uchodźctwem i zostaną opublikowane na stronie internetowej projektu oraz w mediach społecznościowych uniwersytetów.

2) „Lato z Kopernikiem” – (a) udział studentów z partnerskiej uczelni w szkole letniej języka i kultury polskiej w Toruniu (w trakcie projekt lektorsko-studencki „Miasto i jego mieszkańcy” oraz nagranie wykładów nt. polskiej literatury, sztuki, historii i języka), (b) przygotowanie publikacji naukowej na temat kontaktów językowych polsko-ukraińskich oraz historii i rozwoju obu języków w wersji do recenzji;

3) „Jesienne zbiory” – (a) przygotowanie i publikacja na stronie projektu asynchronicznych szkoleń „Humanisci w świecie ICT”, (b) skierowanie do druku recenzowanej publikacji naukowej, (c) przygotowanie do druku skryptu do nauki polskiego na podstawie letniego projektu „Miasto i jego mieszkańcy”;

4) „Zimowa spiżarnia” – (a) publikacja skryptu do nppjo na podstawie projektu studencko-lektorskiego oraz monografii naukowej; (b) napisanie 8 opowiadań do nauki polskiego dla studentów na poziomie od A1 do B2, opracowanie tłumaczeń na język ukraiński oraz ćwiczeń, nagranie audio tekstów. Każde zadanie jest zaplanowane do realizacji w partnerstwie, a odpowiedzialność za ich przebieg zostanie równo podzielona między Wnioskodawcę i Partnera. Spodziewamy się, że projekt rozwinie wiedzę o polskiej kulturze i historii, przyczyni się do budowania pozytywnego wizerunku Polski w kraju z nią sąsiadującym, zachęci do podejmowania studiów w jp. na obu uczelniach, wesprze jakoś nauczanie jp. na partnerskim uniwersytecie oraz w placówkach edukacyjnych, którym uniwersytet Karazina dostarcza kadr.

To już zrobiliśmy 😊

1. Uruchomienie i aktualizowanie strony internetowej projektu https://polskie4poryroku.umk.pl/pages/main_page/ i kanału na YouTube https://www.youtube.com/channel/UCSrxzdwbXF64W_j-QPKNECg
2. Przygotowanie *Dziennika czasów wojny* (wersja polska i ukraińska)
3. Zorganizowanie 2-tygodniowego pobytu w Toruniu dla studentek i pracowników uniwersytetu charkowskiego - szkoła letnia „Lato z Kopernikiem”
4. Przeprowadzenie i nagranie wykładów o polskiej literaturze, kulturze, historii i języku
5. Przygotowanie monografii naukowej *Polsko-ukraińskie spotkania językowe* – wysłana do recenzji
6. Przygotowanie części materiałów do nauki języka polskiego *Miasto i jego mieszkańcy*

Dziennik czasów wojny

Waleria Borikowa, studentka pierwszego roku specjalizacji „Język polski i literatura polska oraz język ukraiński”

Moje doświadczenie ewakuacji

Od początku wojny minął miesiąc. Najpierw było zaprzeczanie tego, co się dzieje, potem był strach i beznadzieja. W końcu wyczerpałam wszystkie siły. Trzeba było podjąć decyzję i najlepszym rozwiązaniem była przeprowadzka do innego, bezpieczniejszego miasta.

Udało nam się zabrać ze sobą więcej rzeczy, ponieważ większość osób wyjechała wcześniej, ale było trudniej moralnie, emocjonalnie. Każdy, kto był obok nas, bardzo płakał. Najbardziej cierpiała moja mamusia, bo mój ojczym miał zostać w mieście.

Dojazd na dworzec nie był łatwy, wielu ludzi zostawiło swoje samochody na samym środku pobliskiej ulicy. Wszystko działo się szybko: dworzec, pociąg, pola, lasy. Pracownicy kolei oferowali jedzenie i wodę za darmo, na stacji szybko znaleźli wózek dla kobiety ze złamaną nogą. Ludzie pozostali ludźmi.

Wojna trwa, dusza boli, ale pojawiła się nadzieja na spokojne życie. Codziennie modlimy się o Ukrainę i powrót do domu.

Co najpierw planuję zrobić po zakończeniu wojny?

W tym tak niespokojnym i niestabilnym czasie nie miałam nawet chwilkę, by pomyśleć o tym, co planuję zrobić po zakończeniu wojny. Wszyscy wiemy, że Ukraina zwycięży, ale przede wszystkim potrzebujemy ciszy dla budowania planów.

Pierwsza rzecz, która przychodzi mi do głowy, to spotkanie z bliskimi, z moją babcią i siostrą w ciąży, bo najbardziej martwię się o nie. Mam również nadzieję na wznowienie procesu edukacyjnego na uniwersytecie, spotkanie z przyjaciółkami, tyk uniwersyteckiej kawy. Jeszcze mam mały plan – wziąć sobie szcztura, bo długo myślałam o tym. Ktoś może ma bardziej ambitne plany, ale ja nie chcę tego robić, bo nie wiem, co będzie jutro i z czym będę musiała się zmierzyć.

Chcę, żeby wszystko było tak, jak zaplanowałam, ale najpierw modlę się o zdrowie i spokojne życie Ukraińców.

Złata Czernihowa, studentka 1. roku specjalizacji „Język polski i literatura polska oraz język ukraiński”

Moje doświadczenie ewakuacji

Jesli zapytacie mnie, czym jest wojna, odpowiem – chaosem. Przez pierwsze kilka minut po prostu nie rozumiesz, co się dzieje. Nigdy nie słyszałam ani nie widziałam eksplozji, za wyjątkiem filmów. Potem przychodzi moment zaprzeczenia: kto rozpocznie wojnę w XXI wieku? Ręce się trzęsą, ale już od razu myślisz, gdzie są dokumenty i ile minut zajmuje zebranie rzeczy i bieganie do piwnicy. Właściwie już doskonale rozumiesz, co się dzieje, ale nie chcesz postrzegać rzeczywistości, bo jest bolesna i absurdalna. Zagryzasz nerwowo wargi i dzwonisz do rodziców, bo nie wiesz, czy pocisk trafił w obiekt wojskowy, czy „przypadkowo” trafił w budynek mieszkalny. Mama odbiera telefon, ale ona wciąż nie wie, co się dzieje. Mój chłopak siedzi obok i także dzwoni do rodziców. Potem kleimy okna taśmą klejącą i zastanawiamy się, co dalej. Już godzinę po ostrzale idziemy pustą ulicą. Czasami samotni ludzie biegną do metra z walizkami w nadziei, że uda im się opuścić miasto. Kupujemy jedzenie i szybko wracamy do akademika.

Prawdopodobnie najbardziej nieprzyjemną rzeczą w wojnie jest przyzwyczajanie się. Na początku boisz się każdego dźwięku, a po 4 dniach wiesz, jak odgłos „gradu” różni się od odgłosu bombowca. I nie jest to coś nieoczekiwanego. Pamiętam, jak leżeliśmy z przyjaciółmi w piwnicy na matach. Najpierw strzelali z „gradu” – nikt z nas nawet na to nie zwrócił uwagi. Dwie minuty później po raz pierwszy usłyszeliśmy bombowce. Podłoga w piwnicy zaczęła się trząść gwałtownie. Spojrzeliśmy na siebie, wszystkie 40 osób, w milczeniu czekaliśmy, aż to się skończy.

1

Sofija Lin, studentka 1. roku specjalizacji „Język polski i literatura polska oraz język ukraiński”

Moje doświadczenie ewakuacji

Szczerze mówiąc, nawet podczas obstrzałów czułam spokój, bo nie boję się śmierci i wierzę, że „co ma wisieć, nie utonie”.

Jeszcze na początku wojny moja mama i dziadek dyskutowali o możliwości mojej ewakuacji. Nie chciałam wyjeżdżać z Charkowa, ale moja matka nalegała na to.

Wcześniej rano pojechaliśmy na dworzec. Po drodze widziałam, jak niesamowicie silnie zostały zniszczone nasze drogi. Kiedy przyjechaliśmy, z dumą patrzyłam na policjantów, którzy pracowali. Obok dworca było dużo porzuconych samochodów. Nic w tym dziwnego, bo ludzie przede wszystkim ratowali życie. Kiedy byłam w pociągu, myślałam o życiu, o tym, jak będzie wspaniale, gdy Ukraina zwycięży. W drodze bardzo często znikał Internet i nie było zasięgu. Siedziałam sama tam, gdzie zwykle siedzi konduktor.

Do Połtawy dostałam się bardzo szybko. Po przyjeździe doczekałam się dziadka, który zabrał mnie z dworca swoim samochodem. Ponadto zabraliśmy do Kremenczuka kobietę z psem, która też przyjechała z Charkowa: ona proponowała za to pieniądze, ale dziadek nic nie wziął, przecież musimy pomagać sobie nawzajem. Następnie udało nam się dotrzeć do Kremenczuka.

Nie myślałam, że zostanę tu na dłużej, więc wzięłam minimum rzeczy. Jestem w szoku, jak szybko leci czas, bo siedzę tu już cztery tygodnie. Na szczęście jest tu wiele różnych sklepów, więc kupiłam sobie wszystko, czego potrzebuję. Zrobiłam sobie nawet nowy manicure.

Bardzo tęsknię za rodzicami, chłopakiem i przyjaciółmi. Rozumiem, że wojna szybko się nie skończy, ale naprawdę chcę, żeby wszystko już się skończyło. W związku z ostatnimi wydarzeniami jeszcze bardziej rozumiem, jak ważne jest nieustannie mówić słowa miłości swoim bliskim, bo mamy tylko dzisiaj i nie wiemy, czy nadejdzie jutro.

Kyryło Kozłów, student 3. roku specjalizacji „Język ukraiński i literatura ukraińska”

Przed inwazją na pełną skalę moja rodzina i ja mieszkaliśmy na Północnej Saltiwce. Jest to obszar, który najbardziej ucierpiał w Charkowie ze względu na jego niefortunne położenie na obrzeżach, w pobliżu obwodnicy, wzdłuż której ciągnęły się wsie, które stały się swoistą trampoliną do ostrzeliwania miasta. Kiedy byłem uczniem, zazdrościłem kolegom z klasy, że nie musieli spędzać codziennie godziny na dojazd do szkoły, ale później nawet zakochałem się w swoim betonowym getcie. Z jakiegoś powodu to miejsce wydawało mi się przytulne, a dom stał się prawdziwą fortecą, która zawsze czekała na mnie z nocnych spacerów po mieście. Tak było wcześniej.

Kiedy usłyszałem pierwsze eksplozje około 05:30 24 lutego, nie rozumiałem, co się dzieje. Na początku myślałem, że samochód się zapalił na zewnątrz, a zaledwie kilka minut później przypomniałem sobie, że media od trzech tygodni aktywnie rozpowszechniały informacje o możliwym rosyjskim ataku na Ukrainę. Teraz nie można było tego nazwać możliwym: wojna, która rozpoczęła się osiem lat temu w Donbasie, teraz szybko rozprzestrzeniła się na mapie naszego kraju. Ponieważ moi rodzice i ja nie mieliśmy dokąd uciec, po prostu zebraliśmy najważniejsze rzeczy i przez trzy godziny siedzieliśmy na korytarzu, słuchając eksplozji pocisków w niszczonej przez Rosjan bazie wojskowej.

Kiedy wszystko zaczęło się uspokajać, wyjrzałem przez okno i zobaczyłem, że ludzie z innych domów już wychodzą z walizkami i idą prosto do swoich samochodów. Potem postanowiliśmy pójść do sklepu po jedzenie, bo nie wiedzieliśmy jeszcze, jak długo potrwa ta inwazja. Na ulicy gromadziły się już kolejki przy sklepach, a na stacjach benzynowych pojawiły się korki. Mieszkańcy Charkowa powoli oddalali się od swojego miasta.

Po powrocie z supermarketu, gdzie czekaliśmy trzy godziny przy kasie, obejrzałem rejon: nie było trafień, ale z jakiegoś powodu wydawało mi się, że jest już zrujnowany. Jest podobny do osoby, która ma pewne problemy, o których nie może jeszcze głośno powiedzieć.

1

Link do dzienników:

<https://polskie4poryroku.umk.pl/pages/Menu/>

Link do filmu:

<https://youtu.be/o1-F00K9J8Q>

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

*Polskie cztery pory roku w Charkowie.
Spotkania z polską kulturą, językiem
i historią*

V. N. KARAZIN KHARKIV
NATIONAL UNIVERSITY

„Lato z Kopernikiem”

Rozpoczęcie szkoły letniej

Toruń, 11-23 lipca 2022 roku

Projekt finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach programu
Promocja Języka Polskiego (umowa nr BJP/PJP/2021/1/00011/U)
Patronat nad projektem sprawuje Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej w Charkowie.

Konsulat Generalny
Rzeczypospolitej Polskiej
w Charkowie

NARODOWA AGENCJA
WYMIANY AKADEMICKIEJ

PROGRAM
PROMOCJA
JĘZYKA POLSKIEGO

W ramach projektu *Polskie4PoryRoku* studentom z Ukrainy zaoferowano:

- Spacer z przewodnikiem po Starym Mieście w Toruniu
- Spektakl „*Kontrabasista*” w Teatrze Muzycznym
- Wycieczkę do Bydgoszczy:
 - Zwiedzanie Bydgoszczy z przewodnikiem
 - Warsztaty oraz zwiedzanie Muzeum Mydła i Historii Brudu
 - Rejs tramwajem wodnym trasą staromiejską
- Warsztaty fotograficzno-filmowe w Centrum Sztuki Współczesnej: Kino polskie
- Zwiedzanie Niewidzialnego Domu
- Zajęcia edukacyjne w Muzeum Etnograficznym: 100 lat temu na wsi
- Escape room (Trójkąt Bermudzki oraz Pętla Czasu)
- Zwiedzanie Muzeum Twierdzy Toruń
- Warsztaty oraz zwiedzanie Muzeum Toruńskiego Piernika
- Zwiedzanie Domu Mikołaja Kopernika
- Żywot pieśni, pieśni żywota: Pieśni zielne – wspólne śpiewanie w Parku Etnograficznym
- Zwiedzanie Ogrodu Zoobotanicznego
- Realizacja i montaż nagrań wykładów dotyczących kultury, literatury i historii języka polskiego przeprowadzonych w ramach szkoły letniej „Lato z Kopernikiem”
- Zajęcia dotyczące interferencji ukraińsko-polskich prowadzonych przez Prof. Alę Krawczuk z Lwowskiego Uniwersytetu Narodowego im. Iwana Franki

Link do filmu podsumowującego program kulturalny:
<https://youtu.be/llm89a2Fl-w>

Projekt finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach Programu Promocja Języka Polskiego (umowa nr PJP/PJP/2019/1/00019/U)
Przygotowanie prezentacji: Małgorzata Gębka-Wolak

Projekt studencko-lektorski

Miasto i jego mieszkańcy to projekt studencko-lektorski, w ramach którego powstanie pomoc dydaktyczna do nauki polszczyzny.

Materiał będzie zawierał pogrupowane tematycznie teksty, listy słów, zdjęcia oraz ćwiczenia ułatwiające naukę języka polskiego.

Przygotowywanie materiału podczas zajęć w ramach szkoły letniej w Toruniu

Aktualny stan podręcznika:
<https://docs.google.com/document/d/1K2iNCerymcOZc5ShMlvc8MDluliPs-d3iRteva41Ojl/edit?usp=sharing>

Link do wykładów:

<https://polskie4poryroku.umk.pl/pages/Wyklady/>

Wykładowca

Mgr Michał Główczewski

Prof. Marzenna Cyzman

Dr Magdalena Kowalska

Dr Sebastian Dudzik

Prof. Lubow Żwanko

Mgr Szymon Brucki

Prof. Joanna Kamper-Warejko

Prof. Iwona Kaproń-Charzyńska

Prof. Małgorzata Gębka-Wolak

Doc. Zofia Butko

Tytuł wykładu

Pomniki mówią. Historia Torunia i regionu opowiadana przez pomniki i miejsca pamięci

Historia jest kobietą. O tym, jak Polki zmieniały świat

Romantyzm a romantyczność: pojęcia, tytuły, nawiązania.

Polska grafika współczesna

O Polakach w Charkowie - szkic historyczny

Piosenka to czy wiersz – kiedy mamy do czynienia z poezją śpiewaną?

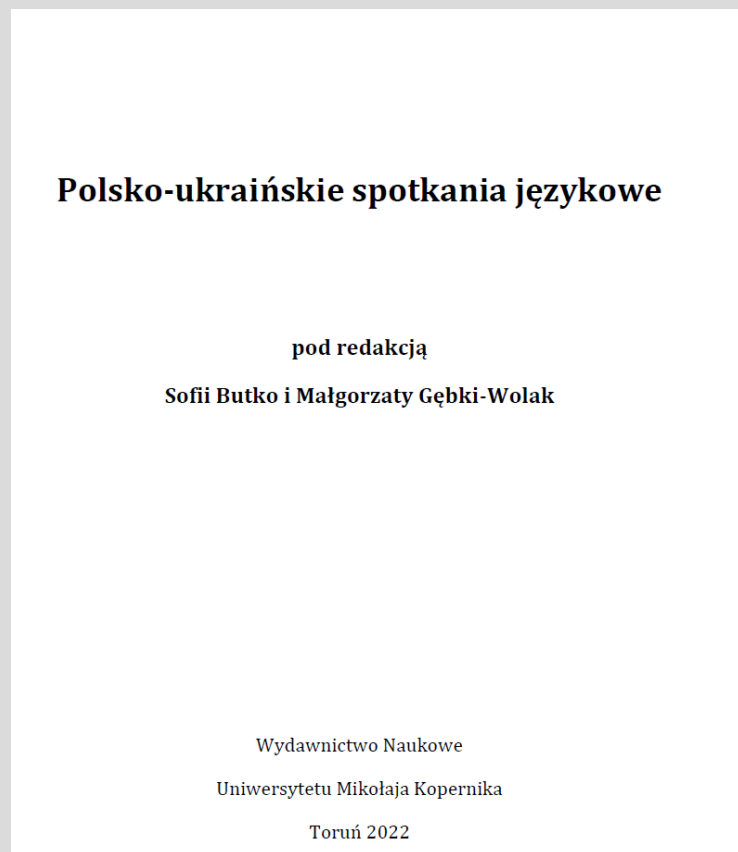
Język utrwalony w nazwach miejskich

Komunikacja w mediach społecznościowych

Zmiany tradycyjnego modelu polskiej grzeczności językowej. Język włączający.

Trudne miejsca polszczyzny, czyli system języka polskiego z perspektywy osoby ukraińskojęzycznej

Monografia naukowa

Link do **Wstępu** do monografii: <https://docs.google.com/document/d/1URP4lj-3LqEho15zZhJ7gKV2YkiqMrtb/edit?usp=sharing&oid=104009759430332471559&rtpof=true&d=true>

Projekt finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach Programu Promocja Języka Polskiego (umowa nr PJP/PJP/2019/1/00019/U)
Przygotowanie prezentacji: Małgorzata Gębka-Wolak

Spis treści

Wstęp

I. LEKSYKA I JĘZYKOWY OBRAZ ŚWIATA

Leonarda Mariak

Leksyka z kwalifikatorem ukr. „ukraiński” w słownikach ogólnych i wyrazów obcych języka polskiego XXI wieku

Світлана Сухарева, Надія Криштоф

Специфіка розвитку польської та української суспільної лексики в 2014-2022 рр. в контексті конкурсу Слово Року

Alina Yodlovska

Percepcja przyjemnego zapachu w świadomości użytkowników różnych kultur językowych oraz w definicjach słownikowych (na materiale eksperymentu psycholingwistycznego)

Софія Бутко

Староукраїнська особистість і образ світу в маргіналіях стародруків кириличного шрифту XV–XVII століть

II. W KRĘGU INTERFERENCJI JĘZYKOWEJ

Alia Krawczuk

Odstępstwa od normy ogólnopolskiej w zakresie fleksji czasownika w tekstach polskojęzycznych „Gazety Polskiej Bukowiny” wydawanej w Ukrainie

Ірина Бундза, Христина Ніколайчук

Рлутки і мілкий: лексико-семантична сполучуваність польського й українського прикметників

Małgorzata Gębka-Wolak

Dlaczegoś mi się to nie podoba – uwagi o użyciu we współczesnej polszczyźnie jednostki leksykalnej DLACZEGOŚ (na podstawie badania korpusowego)

III. NAUKA JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO

Agnieszka Szczaus

Materiały do nauki języka polskiego jako obcego/drugiego dla dzieci i młodzieży

Rafał Zarębski

O kilku dawnych podręcznikach do nauki języka polskiego dla frankofonów

Dominika Izdebska-Długosz

Uchodźcy z Ukrainy w Polsce – znajomość polszczyzny, plany na przyszłość, nauka języka

Pisali o nas 😊

„Gazeta Wyborcza”

<https://torun.wyborcza.pl/torun/7,48723,28709215,ukrainscy-studenci-w-toruniu-przygotowali-poruszajacy-film-o.html>

- **Ukraińscy studenci w Toruniu przygotowali poruszający film o ataku na Charków**
- [wojna w Ukrainie](#) 21.07.2022, 14:30

Pisali o nas 😊

- Portal UMK
- [Humanistyka i sztuka](#) [2022-07-20] **Cztery pory roku z Kopernikiem**
- <https://portal.umk.pl/pl/article/cztery-pory-roku-z-kopernikiem>

Facebook: [Spotkanie-Zustrіч друзів та прихильників польсько-української філології ХНУ](#)

<https://www.facebook.com/groups/1765918117268703/permalink/2143018776225300/>

Dziękujemy za uwagę 😊

